

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer csütörtökön és vasárnap.
 Ára:
 Egész évre . . . 6 ft. — kr.
 Félévre 3 ft. — kr.
 Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.
 A szerkesztő szállása:
 Színház-utca 404. szám.

NEMERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:
 4 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknek alkusz szerint. — Hirdetések fölvetnek a szerkesztőségénél.

Előfizetési felhívás

„NEMERE“

politikai, közgazdasági és társadalmi lapra.

Az első évnegyed folyó hó végével letelvén, felkérjük évnegyedes előfizetőinket megrendeléseik minél előbbi megújítására, hogy a jelen mozgalmás idöben lapunkat fenntartás nélkül kézhez kapják.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt — kr.

Fél „ 3 „ — „

Negyed „ 1 „ 50 „

Előfizetésre a postai utalványokat kérjük használni, melyek bérmentesítése csak 5 kr.-ba kerül.

Az előfizetések a „Nemere szerkesztőségéhez“ czim alatt Brassó, nagy-piacz 223 sz. alá küldendők.

A „Nemere“ szerkesztősége.

Brassó, 1872, márcz. 23.

Mindnyájan ösmerjük az erdélyi választókerületek aránytalanságát: néhol kétszázézer, másutt két ezer érdekei felett örökdió egy-két képviselő.

Ha azt kérdezik tőlünk: kell e ezt rendezni, vagy maradjon azon szeszélyes alakulásban, mely más elvek szerint alkotó idökben maradt rajta? — ha ezt kérdezik, mi nem fogunk késni a felelettel, hogy: rendezni kell okvetetlen és mentől előbb.

Ezt a feleletet megadtuk különben még akkor, midőn az előttünk ösmert magyar lapok közül egyedül a „Nemere“ közölte és méltányolta azon emlékiratot, melyben hazafias román képviselők a miniszterelnök előtt fejtegetik nézeteiket a választási törvény reformjára nézve.

Mi akarjuk és sürgetjük folyvást, hogy a választási kerületek rendeztessenek a lehetőleg arányosan és szabályosan.

Hanem a miért ez nem történik meg már most rögtön, azért még nem csüggedünk el, sem pedig a baloldal méltóság nélküli eljárását nem helyesljük.

Az igazat megvallva nem is szeretnők, ha csak nagy hirtelen egy szép napon benyujtana a kormány egy ilyen törvényjavaslatot.

Azért nem szeretnők, mert a kérdés a közvélemény által nincs megvitatva, nincs megérvelve. —

Mikor valamely alkotmányos ország ilyen elhatározó befolyású átalakuláshoz készül, — sajátja éveken át vitatja minden oldalról; képviselői programjukba főhelyre teszik, s az összes közvélemény megállapodásra jut felette.

Akkor aztán a törvényhozás testet ad a már megért eszmének.

Az olyan törvény gyökerei benn vannak a polgárság meggyőződésében, s az olyan törvény aztán erős és üdvös.

Résziünkről azt óhajtuk, hogy a választási kerületek nálunk ilyen előzmények után alakittassanak át.

A most következő országgyűlésre föllépő jelöltek tűzzék ki programjukba főhelyen; vitassák a sajtó emberei és vitassa az egész közönség.

Nézetünk szerint a választó-kerületek szabályozása szorosán összefügg az összes terület-szabályozással.

Régibb alkotmányunk szerint mindennemű ügyét elintézhette a polgár a megye székhelyén. Most csaknem annyiféle a székhely, a hány ága van a nyilvános életnek. A közigazgatási, törvényhozási, katonai, pénzügyi, népnövelési, vá-

lasztási központok egymásra való tekintet nélkül állapították meg.

Vannak vidékek, a melyek másuvá hordják adójokat, megint másuvá ujoncaikat; törvény-székők nem ott van a hol alispánjok, és tanfelügyelők megint távol mindenektől.

S hát még a hol a természetes központ, a kereskedelmi és ipari piac mindenektől külön esik! —

Ez tarthatlan állapot; megrontja az egész nyilvános administrációt; megöli népünk érzékét a közélet iránt.

Szabályozni kell tehát a törvényhatóságok kerületeit, még pedig tekintettel a közélet egyéb ágaira: törvénykezésre, katonai kerületekre, pénzügyi és tanügyi hivatalokra, nem kevésbé a választó-kerületekre; és főtekintettel a természetesen kifejlődött kereskedelmi központokra.

Mi azonban résziünkről megköszönőkszen, ha valamely phantastikus miniszter elé venné a czirkalmat s à la Bach felosztana a térképen.

Nekiünk ez nem kell; hanem a kell, hogy a közvélemény megállapodása szerint foglalja szövegbe a törvényhozás a közszükségletet.

Epen ezért nem tartjuk szerencsétlenségnek, hogy most még nem történt meg a választó-kerületek szabályozása. Hadd készüljünk rá egyszer; akkor fog alaposan történni.

Nincs is rendén az alkotmányos fejlődésű országban, hogy egy ötletre, valamely miniszter szeszélyére, egyszerre halomra döntsünk egész rendszereket. Más miniszternek más szeszélye támadna, s az alkotmány nem lenne egyéb, mint kísérletek sorozata, melyek mellett biztositókat nyújtó szilárd alkatot nem ölthetne semmi megállapodás.

Hadd küzdjenek az érdekek erősen és szívesen; úgy tűnik ki, melyik életerősebb és igazabb.

Róman polgártársaink sérelmesnek tartják magokra nézve az eddigi választókerületek fenntartását, minthogy abból nagyobbára szászok és magyarok huznak előnyt.

Elmondtuk többször, hogy ismerjük igazo-

TÁRCZA.

Mutatvány

„A nápolyiak Magyarországon,“ czimű történeti beszélyből.

Diakóvári ajándék.

Titok! te legnagyobb áldás és legnagyobb csapás az emberiségben, lebbentsd fel könnyű fátyolod; hadd lássuk a jövőt! . . . csak egy évet mutass meg a jövőből, a vérben hullámzó, s bűnben fuldokló hazának! — — nagy, oh nagy kívánság, de forrón és epedve kér egy nemzet, egy három száz évet átélte haza . . . sok, oh sok! csak egy napot tehát, csak annyi időt, míg az égen a fénykirály egyszer megjelen és ismét eltűnik; csak azt mutasd meg, a nap lementén mi lesz a számadás élet és halál, jelen és jövő egymásnak mit adnak át, ki sir, avagy kinevet, ki lesz a bátor, ki lesz a rettegő, ki lesz a vesztés és ki győz, szív, szerelem, dicsőség és hatalom játékszerén? — Lebbenj fel te lenge fátyol-titok! hisz egy hatalmas és gazdagférfi szölyit, Garay, Magyarország nádora — — mutasd meg oh csak a küszöbnél álló jövőt, egy királyné, egy országok és birodalmak feje óhajta ezt, Erzsébet és Mária.

— — Nem, nem lehet, hallgat a jövő, s a fátyol a titok sötét átláthatatlan mint máskor vala.

Hová, háová szép fényes hadsereg? háová, háová ti vig leventék? csatára tán vagy ünnepélyre? . . . nem egyik sem az, és mégis mindenik; csatát szül az ünnepély. A hit szegő s pártos Horváti s a kevély Palisnay megszegték a nádornak tett esküt, elfeledték a fogadást, eszökbe kell juttatni, kívánja ezt a becsület, jog és igazság törvénye, és mindenek felett az ország nyugalma.

Horvátországban szölytében hosszában járnak a láza dás zászlajával, s kedvező szél a pártoló közvélemény mindig nagyobbra nő, s jaj ha fergeteggé válik, s még nagyobb jaj ha villámot lövel.

1386 Julius 25-én vérszínben kelt fel a nap, fényes sugárait, mint drága arany cseppeket szölyta szét, a már utban levő pánczélos vitézek fegyverén; egyik pánczéltól a másikra fut a napsugár, egyik boglár a másikhoz ér, oly közel, oly bizalmas együttlétben mennek a királynő bátor-kisérői, a már öszülni kezdő, de folyvást ifju vér, s élet erővel bíró vitéz nádor Garay Miklós vezérlete alatt

A hatalom és dicsőség kedvencz játékszere a nagy urnak, sokszor szerencsés és mindig győztes vala, méltó büszkeség hatalom és erőben, a nemzet és a tronnak, méltó irigység és retteges az ellennek, belől és kívül a honhátárain, vajha a hír és hatalom vágy önzéstelen, a dicsőség és fény szenytelen bajnoka tudott volna lenni? . . . de fájdalom pánczélos kebelén át — szívéhez mind ketöu tat talált: „vágdd fiam vágdd Forgách“ e négy szó halálos döfést tett a nádor legragyogóbb pánczéliján, a dicsőségen, és az embernek legrágább ékszerét, az erényt törte szét; a szenytelen becsület, ha darabokra nem törött is, mint az elejtett üveg, de többé egészen tiszta nem lehetett, mert a bűn és vétek le nem törölhető gyalázat rozsdái erősen tapadtak reá, s itt is látható volt, mit a világtörténelem oly gyakran mutat, hogy az erő és hatalom, nem ritkán, az igazság nevével bitorolja.

A sors egyik kezében a bűnt, a másikban az erényt tartja, a történelem egyik lapjára fekete gyászos betűket rak az idő; míg a másik lapon a dicsőség szép fényes betűi láthatók, sőt gyakran egy névhez egy lapon, a dicsőség és gyalázat mint más idök köntösei sajnosan tapadnak.

A bosszúálló nemezis feljegyezte a nádor „vágdd“ szavát, s gyűlölség képében ellenei kebelébe oltotta be, s

a visszatorlás óriás erővel igyekezett azt hasonló tettekben átadni, míg végre Diakóvár alatt a Horvátiak a bűn egész nagyságával és vakmerőségével álltak elő.

A hatalmas nádor a nagykirálynő kegyence ott lovagol most is elől, büszke paripája, mintha tudná ura hatalmát, kényesen lépdél s vidoran követi a fényben és erőben gazdag s bátor csapat, közülök a nádor, mint bérczi palma kimagaslik daliás alakkal, s míg lángoló szemével hódolatra kósz, addig a méltóságos arcz tiszteletre hív, csak egy hatalmas szava is már rettegni tanit. . . .

Mért ne lenne biztos az ut, s mért ne lenne bátorságban az utazó, hol ily nagy és vitéz férfiak mennek elől: utáuk a királynő aranyos hintáján, mint a hold a fényes csillagok között. fényben és pompában halad. A királynő aranyos hintáját kétfelől hat dalia kíséri, közöttök egy szép levente van, fehérparipáját gazdag arany boglár csapkodja szeliden, párdücsöz nyerge alatt selyem takarójának himzése mutatja, az egymásra fekküdt háram paizst, rajta van a tekervényes kígyó, mely rózsát tart szájában, s felette a repkedő angyal, ez a hatalmas Garay család címere; deli sugár termet, szűz ifju bájjal, lángoló szem, bátor és büszke tekintet, apjától örökölt kihívó méltóság, ki lenne más, mint az ifju Garay Miklós, a nádor fia? . . . Utánna szelidebb s komolyabb ücsese János lovagol, kardot szeret inkább forgatni keményen, mint szeliden ápolni gyöngénőt. —

Forgách Balázs a régi hí s edzett vitéz, sötét paripáján lépdél, a királynő kocsiját fedező bátor kis csapat előtt, mind, mind. edzett vitézek ök, a csaták izzó tüzeben sokszor kiállották a vitézség próbáit már, s győzni szokott kardjok, ha hüvelyben van akkor érzi magát rosszul, s a hősi dicsőség úgy ismeri már öket, mint fiait a madár, egytől egyig.

Derült s vidám az ég, mintha tudná, hogy a királynő

kat. De mondjuk azt is, hogy ne várjanak stilt galambot; hanem lépjenek sorompóba és küzdjenek azért, a mit óhajtanak.

Az alkotmány nem ajándék, hanem vívmány. A mit ajándékban ad valaki, el is veheti, becse sincs előttem; a miért én küzdöttem, az valóban az enyém.

Ha egy miniszter adna valamely jogot, a másik visszavehetné. Állapítsa meg jogait érett politikai részvétellel maga a polgárság. Akkor aztán miniszter és törvényhozás csak a közakarat végrehajtója.

Nekünk nem kell egy ur helyett sok ur, a ki rólunk nélkülünk intézkedik. De kell a közakaratot képviselő törvényhozás és a törvényhozás bizományosának tekinthető kormány.

Erre azonban szükség, hogy a közakarat természetesen fejlődjék s életre való alakulást kapjon.

A románok válasszanak képviselőket a jövő országgyűlésre, de csak olyanokat, a kik a választó-kerületek átalakítása iránt s egyébben is nézeteiket hiven képviselik.

Ha visszatartják magukat a választástól, méltán kérdezhető, hogy minek nekik a jog, ha nem élnek vele?

Brassó, 1872. márcz. 22.

A „Nemere“ közelebbi számában említve volt, hogy Hétfaluból 191 hadköteles közül alig állott elő 12. Ebből a tizenkettőtől kellett tehát az ujonczjutalékot előállítani. Folyó hó 15. 16 és 17-ikén megis történt az ujonczállítás következő eredményvel: 191 hadköteles közül előállott 12; ebből besoroztatott 6; hat pedig alkalmatlannak találtatott.

Már most az a kérdés, hogy az elő nem állott 179 — vagy jobban mondva „megszökött“ vagy legyen leghelyesebben: „megszökötött“ hadkötelessel mi történik? A törvénynek ily kijátszása, kétségkívül a legerélyesebb megtorlást igényli. Hogy a törvény kérelhetlenül végrehajtsék azt államillettünk kívánja meg. De kiválóan a véderőről szóló törvénynek végrehajtása az, hol kiméletnek, elnézésnek nincs helye, — mert ott véradóról van szó; azzal pedig hazánk minden fia egyaránt tartozik.

Ha Hétfaluban az ujonczállítási eljárást tekintjük, abban a „véderő“ törvénynek a legmerészebb kijátszását találjuk. Hihetetlennek tetszik a mit mondanak; de hogy úgy van bebizonyítom. Az 1845-ik évben született korosztályon kezdve a legutóbbi hadkorosztályig a románok közül egyetlen egy sem soroztatott be. Az előtt meg azzal a privilegiummal bírtak, hogy 300 o. é. forinttal megválthatták magukat.

A törvénynek ily merész kijátszása legerősebb megrovásra méltó. A megrovás nem illetheti a hétfalusi románokat annyira, mint az illető politikai hatóságot; mely

utban van, a nap virággal gazdag teréhevel utánna küldi a szelid szellőt, a gyors paripákat alig éri be a szél . . . de hát miért sietnek úgy? . . . hisz csak ünnepegy és semmi más mi Diakóvárban rájok várakozik; igen, ünnepegy és méltóság e két rokon és barát együtt van most, testvérjük a hatalom kíséretében; s e fényes csapat célja semmi más, mint a hatalom e kény ur előtt jobbágyokat látni hódolat nevében.

A nádor a nagy ur terve az vala, hogy a lázadó népet, a fenség, a méltóság és hatalom, egymásután kísértik meg, s ha két első szóval nem lenne győztes, az utolsó tettel győzni fog.

Garay a nádor úgy számított, hogy ha Diakóvárnak kedves vendége lesz a királynő, a fenség győzelme, a szív és lélek útján, a tisztelet és az öröm virágain felül, az áldozat gyümölcseit is megtermi majd, — a pártoló közvéleményt, s ekkor ő dandárjával együtt a Szerémségbe tör, hogy a Palisnay s Horvátiak hűtlenségét büntesse meg.

A cél nemes, az út rövid, a hely közel . . .

Dicsőség és hazafiság ezen két drága kő, csak az erény napfényénél látszik világosan, s ha tán gyanu, tévedés, vagy bűn homályos helyre eszálja el rögtön leszáll az értéke, s gyakran elvész — mi célja van? a dicsőség és hazafiság; amaz a hír, és ez gyakran a hatalomért küzd; mindegy az ut, akár tövisen, akár virágon, akár átok, akár áldáson vezet, ha egyszer a tett gyorsparipája futni kezd, jaj és az éljen kiáltás egyenlő hangot ad neki. A nap halad, dobognak a gyors paripák, s a messze levők ki nem találják e fényes harczy csapat miért, s mi célra jó; — a nap fényesen ragyog, a lány szellők szeliden simogatják a három színű zászlót, melyet a vitéz Frangepán jobbjában tart, a dalia nemesen büszke rá, hogy a drága kincs, karjára bizva van.

(Vége következik).

elég nagylelkű volt hazájának akként teüni privilegiumaiért szolgálatát, hogy bekötött szemmel nézze az ily törvénytipró eljárást.

Erősen hiszem, és utánnézve az ujonczállítási eljárásoknak. határozottan állítom, hogy szt. István birodalmán ehez hasonló eset nem fordul elő. Csak Brassó városának és vidékének, illetőleg azok politikai hatóságainak van megadva a hatalom, hogy: ronts, bonts, dönts, s „Saxonia“ fényre derül.

Az illető urak elég merészek voltak taktikájukat a legujabb időkig üzni; de a bűn, ha ma nem holnap, napfényre szokott kerülni. Jelenben a kiküldött kormánybiztos ur kérelhetetlen szigora és erélyes eljárása folytán már is tétettek intézkedések a véderő törvény végrehajtására. E hó 19-én Hosszufaluban 73 gyalog, és 8 huszár küldetett ki azon szülőkhöz, kik hadköteles fiaikat elő nem állították.

Eredmény még eddig az, hogy 13 család oda hagyta házáat, azon reménnyel biztatva magát, hogy majd elmegy a katona Brassóba, ő meg Hosszufaluba. Ha így kalkulál, kalkulusa nem épen helytelen; Tehát itt újból csak kijátszása lesz a legerélyesebb intézkedésnek.

Nézetem szerint bevágni az utját minden ily törvény tipró eljárásnak legerélyesebb volna az által, hogy az elköltözött családok házáat eladja a község olyaténkép, hogy a tulajdonjogot maga a község bírja, és a katonaság eltávoztva után visszatért szülőknak csak azon esetre adja vissza, ha hadköteles fiaikat elő állítják.

Hazánkra nézve valójában megszégyenítő az eddigi hadkötelesek megszökése és megszökötése. Szégyen azért, mert a polgári öntudat elvesztést kell látnunk azoknál a szűkevényeknél, kik hazánkból a katonaság elől megugorva, egy idegen ország védelmére eskettetik fel magukat. Mert a legtöbb szűkevénynyel a történi, hogy Romániába ugornak be, és ott nincsenek kimélettel idegen szülöttekre is, hanem besorozzák. Az ottani katonai szolgálat pedig sokszorosan terhesebb a miénkénél.

Ébredjen fel tehát a hazafi öntudat a fiatal nemzedékbe, hogy saját hazájának tartozó kötelesség elől való megszökése által óvja magát egy idegen állam terheinek viselésétől.

Ha az illető politikai hatóság elég lelki erőt érzett eddig, utat nyitni az ily rögtön büntető eljárásra, gondolják meg azok most, hogy megcsalták akkor önmagukat, megcsalták hazájukat.

A törvénynek kérelhetetlen végrehajtása elengedhetlen, ha a népet a további demoralisatiótól megóvni akarjuk.

Hétfalusi.

Magyar képviselőház.

Márczius 18-ikén.

Kérvények és interpellatiók előterjesztése után — a ház a választási törvények részletes tárgyalására tért át.

Matolai Etele: más címet ajánl a törvényjavaslatnak. A módosítás és pótlás szót nem fogadja el, mert a módosítás a módos emberekre vonatkozik, a pótlás pedig bővítést jelent, holott e tvjavaslat megszorítja a választók jogait. A törvényjavaslat visszavételére hívja fel a ministeriumot.

Ghyecy Kálmán: sine ira et studio merőben tárgyilagosan igéri constatalni a jelenlegi tényállást. A jobboldal és a miniszterium megtámadják az 1848-ki törvényben megállapított választói jogot, következésképp megtámadják az 1848-ki törvényt; a baloldal védi azon, az 1848-ki törvényben megállapított választói jogot, védi az 1848-ki törvényt, s védeni fogja mindaddig, míg annak idejében egy tökéletes egész újabb törvény nem állíthatatik helyébe. A jobboldal e szerint a megtámadó, a baloldal pedig csak védelmi állást foglal s qui est causae est etiam causa causati. (Ugy van! balf.) A jobboldal mint támadó, felléls mindazon hátrány, kár- és mulasztásért, mely a jobboldalnak és a miniszteriumnak az 1848. esztendei törvény elveinek megváltoztatásására irányzott törekvéséből ered. (Helyeslés balfelől.)

A ház tanácskozásai, az igaz, higgadtabbak lehetnek volna a választási törvényjavaslat tárgyalásánál; elismeri, hogy a támadott ingerültségnek egyrészen okai voltak talán a baloldaltól felhangzott élesebb kifakadások is, de azon meggyőződését nem hallgatja el, hogy a támadott ingerültségnek legnagyobb okát a miniszteriumnak ezen egész tárgyalás alatt követett és tanusított szenvedélyes eljárása és a tanácskozással erőszakolására irányzott törekvése képezi. (Igaz! balf.)

A mi a törvényjavaslat címét illeti, annak megállapítását sokkal fontosabbnak tartja, mint az egyelőre látszik. Ha a ház a jelenlegi címet elfogadja, ez által — eltekintve a törvényjavaslat lényeges hiányaitól — lemond arról, hogy e törvényjavaslat kellőleg szövegeztethessék, s elfogadja a jelenlegi szerkezet hiányait. Ily hiány pl. az hogy a törvényjavaslat első fejezete homályos és érthetetlen. Megengedi, hogy e törvényjavaslat homályossága és

nehezen érthetősége a miniszteriumnak igen kedvező, sőt hiszi, hogy a miniszterium azt ezen törvény szerkeztésénél talán kereste is, mert épen a törvénynek ezen nehezen érthetősége s homályossága fedi el annak legnagyobb titkát, mely abból áll, hogy az ország választó polgárainak nagy része fosztassék meg választási jogától anélkül, hogy a nagy közönség egyelőre észrevenné. De ha ez a kormány érdekében van is, nincs a nemzet érdekében, mert ha van törvény, melynek világosnak, átlátszósnak, az ország minden józan eszű lakosa által megérthetőnek kell lenni, a választási törvény az. Sem a központi bizottság, sem a Helfy által javasolt címet nem fogadhatja el. Kezdetben ugyan hajlandó lett volna a Helfy által indítványozott címnek elfogadására, mert azt hitte, hogy ez ezime a 48-diki választási törvénynek is; de hallván azon indokát, melylyel Helfy javaslatát kísérte, miután megtudta, hogy ő e címet azért hozza javaslatba, mert abba beüfoglalva látja az általános szavazati jog eszméjét, e címet nem tartja elfogadhatónak. Szólo maga is az általános szavazati jogot azon céljának, azon ideálnak tartja, mely után az államoknak törekedniök kell.

Az általános szavazati jog azonban szólo nézete szerint csak oly államoknak hazható be, hol a közoktatásnak már hosszabb idő óta honosított tökéletesedése mellett a polgárok minden osztálya a műveltségnek azon fokára jutott, hogy megnyugvással lehet rájuk bízni annak meghatározását, hogy az ország legfőbb ügyeinek vezérletére kik legyenek legalkalmasabban megválaszthatók; hol továbbá megfelelő törvényhozási intézkedések folytán azon ellentétek, melyek igen sok államban, s így nálunk is vallás s nemzetiségre nézve léteznek, melyek a tüke és munka, a munkaadó és muukakereső közt fennállanak, nem megszüntetve, hanem élességükre nézve meggyengítve vannak. Mindaddig, míg mindez meg nem történik, nézete szerint a törvényhozási hatalmat a nagy tömegre bízni az állam céljának és érdekeinek veszélyeztetése nélkül nem lehet. Azzal zárja be beszédét, hogy nézete szerint a céljának leginkább megfelel azon javaslat, melyet Matolay Etele terjesztett be, s azért részéről azt elfogadja. (Élénk helyeslés balról.)

(Esti ülés.)

Csyky Sándor a 48-iki időkről beszél.

Szakácsi Dániel a tárgyhoz nem tartozó dolgokról beszél, a jénai egyetemről kezd szólni — s azon időről, mikor a muszka császár Jénába bévonult.

Elnök: figyelmezteti a szólot, hogy méltóztasson a czimhez szólni.

Szakácsy Daniel: Én már 800 esztendő óta hallgatok, én ama néposztály szülötte vagyok, mely 800 esztendeig ki volt rekesztve az alkotmány sáncaiból.

Elnök rendreutasítja a szólot. Erre lármás jelenet keletkezett a felett, hogy az elnök jogosan járt-e el a Szakácsy megintésével.

Márczius 19-ikén.

Irányi Dániel: indítványt tett, hogy a választási vesztegetésekről szóló törvényjavaslatát a közelebbi ülésen indokolhassa, mibe a ház beleegyezett.

A kérvények ezuttal is többnyire a választási törvényjavaslat és az öt éves mandatum ellen szólottak.

Napirenden van a czim vitatása.

A baloldal részéről azon ajánlat tétetett a Deák-pártnak, hogy tartassék zártülés, melyben a baloldal „egyezkedő küldöttség“ alakítását fogja indítványozni. Ez alkalomszerűtlennek nyilatkozatván ki, abban történt megállapodás, hogy délután mindkét párt értekezletet tartson melyből bizonyos számú megbizottak fognak választatni.

Orbán Balázs: Azt tanácsolja a kormánynak, hogy hagyjon fel a szenvedélyesség politikájával, mert az a baloldal eltökélésének erős szikláján úgy is hajótörést szenved, a dacz helyett lépjen az engesztelés tréce, adjon e törvénynek lényegével összhangzatos címet, vonja vissza e törvény választási censust érintő részét, az 5 évi cyclost, s helyébe illessze be a incompatibilitást, de ne úgy lutriszerüleg, hanem oly alakban, a mint az egy nagy ország törvényhozásának méltóságával összeillik; adjon be a választási visszaélések ellen törvényt, szüntesse meg az erdélyi anomaliákat, s akkor ő, azt hiszi, elvtársai is készséggel fognak a törvény megalkotásához hozzájárulni.

Ez az egyetlen ut, mely célra vezethet, mert a kormány ez idő szerint oly választura jutott, hol választani kell a nemzet szívéhez, vagy az attól elvezető ut között; ő részéről a nemzet útján marad s arról lelépni semmi körülmények között nem fog soha, s ha rákényszerítettik, mindvégig fogja a megátalkodás harczát folytatni, mert a jóban való megátalkodás erény és dicsőség. (Élénk helyeslés balról.)

Várady Gábor elismeri, hogy kár a drága időt pazarolni. Más fontos javaslatok tárgyalása volna kívánatos, de a baloldal kénytelen azok mellőzésével is a szöfegyveréhez nyulni, hogy megátolja a választási törvényt.

Tisza László nem fogadja el a központi bizottság által ajánlott címet, miután azt csak czifra czégernek

tartja a roszt bor felett, ő pedig bocsánatot kér — nem akar czéges törvényeket alkotni. Helyi indítványát sem fogadja el, mert azt hiszi, hogy az általános szavazati jog rögtön életbeléptetése viszonyainknak meg nem felel. Vele szemben Stuart Millre hivatkozik, ki egyik essayjában a többi közt szóról szóra ezt mondotta: Nem kell soha szem elől téveszteni azon igazságot, hogy a ház tagjaira való szavazás mások sorsa fölötti hatalom, s hogy a mások fölötti hatalom gyakorlásához született joga senkinek nem lehet.

V i d é k.

Kézdi-Vásárhely, 1872. márcz. 19.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Ha szerény szini-referádám becses lapja, a „Nemere“ hasábjain helyet talál: azt hiszem kettős czélt érünk el általa. Először, megismeri előre a brassói közönség a jelenleg nálunk működő s innen — mint értesültem — a jövő héten Brassóba induló színtársulatot; másodsor pedig Thalia papjai — ha ugyan olvasásra méltatják szerény soraimat — mint tükörben látandják meg magokat s talán okulni fognak belőle. — Régi jelszavam lévén: „Előismerést az érdemnek, korbácsot a ferdeségeknak:“ nem fognak talán megharagudni az illetők, ha tollam néhol tinta helyett epébe találtam mártani. Mert igaz marad az, hogy keserű bár az orvosság néha, de gyógyít gyakran.

Nagy Mihály kicsi, de jeles társulata m. év decemb. 7-én kezdte meg nálunk előadásait s azóta a farsang kivételével, folytonosan működött türelhető anyagi sikerrel.

A társulat primadonnája, ugy szólván napja — mely körül a többiek mint csillagok, holdak és üstökösök forognak — Mártonné. Szakmája a hősnői, de ezenkívül is minden rendű és rangu szerepben nem csak otthon érezi magát, hanem a szó szoros értelmében művésznő. Alakja önkénytelenül eszünkbe juttatja a görög és római ó kor classici szépségeit; hangja hajlékony s a legkülönbözőbb érzelmek helyes kifejezésére alkalmas, majd mint vihar zug és dörög, majd olvadásra bírja a szíveket. Láttuk őt nevetni s vele örvendettünk; láttuk sirni s vele zogoktunk. — Láttuk őt „Bibor és Gyász“, „Saint tropezi urnő“, „Gritti“, „Deborah“, „Mari, egy anya a népből“, „Lecoureur Adrienne“ stb. dramakban s fájdalom keserű könnyeit facsarta ki szemekéből művészetének hatalma. De láttuk „Nők az alkotmányban“, „Királyi csók“, „Angyal és Daemon“, „Csacska nők“, „Szegedi kupez“-ben s szívünk repesett örömben.

Még egyet nem szabad említés nélkül hagynom, t. i. Mártonné izletes toilletjét s gazdag ruhátárát, mely valóban ritkítja pártját a színészetnél. — Második jutalomjátéka a múlt héten volt „Lecoureur Adrienne“ drama, — melynek előadására a város s a távol vidék összesereglett oly számmal, hogy nemcsak a színház zsufolásig megtelt, de az álfalak mögötti tért is megtölté a közönség, s kegyenczét kiléptekor szünni nem akaró taps s valóságos viarageső fogadá.

Kiváló tagja még a társulatnak Nagyné, ki kitünően személyesíti a piquans asszonyosságokat, — nyelves parasztleányokat s kedélyes falusi menyecskéket.

Hamvainé szép alak, de ha megszólal önkénytelenül eszébe jut az embernek Aesopus meséje „Vulpus et larva“, midőn a róka így kiált fel: „non habet celebrium.“

Nagy Póli idővel jó szende színész nő lehet.

Gyárfás Vilmban több talán a tehetség mint gondolni mertük volna eddig. Csak a napokban tűnt ki „Nőuralom“ előadása alkalmával, mtkor is szerepét oly eszónosan eljátszta, hogy alig hagyott fenn kívánni valót. Hanem kezdő színésznőnek, mint ő, nem volna szabad annyit nézni a sugólyuk felé.

A férfi személyzet első tagja Tóth. Szakmáját meghatározni nem tudom, mert ma mint Parlagi Janesi gyönyörködtet énekével, holnap mint Gritti Lajos áll előttünk; ma mint eszmadia inas kacagtat meg bohókás verseivel, s holnap Paul Jones vagy Lázár a pásztor fenséges alakjait személyesíti. Ha Tóth jó tanácsot szokott elfogadni, ugy azt mondanám, maradjon ő az énekes parasztleányok vagy apa szerepek mellett; hangja eroteljes, termete kissé elhízott s inkább elnézzük őt komoly meglett férfiak, mint fiatal szerelmesek szerepében. Mert hiában! nevetségessé válnék, ha Bachust vékony dongájú s Ámort nagy hasu legénynek festenők.

S most szabad legyen néhány lényeges hibájáról is megemlékezem. — „Nők az alkotmányban“ mint honvéd őrnagy feltett főveggel lépett be, s kedvesét nőül kérte, meg is nyerte, meg is ölelte szülei jelenlétében feltett főveggel. Ugy látszik nagyon furcsa fogalma van Tóthnak a honvédtisztekről. Hasonló hibát követett el Paul Jonesban, továbbá „Szép marquisnő“-ben, hol egy csoport fedetlen fejű bali vendég közepett mint francia tábornok, fedett fővel jelenik meg egy marquisnő estélyén. Bizony, bizony mondom — ez nem jól volt így! Kissé jobban kellene respectálni a marquisnőket s különösen a közönséget.

— Továbbá Jókai Mór „Dalma“ című dramájában nem lett volna szabad sisakot és páncczelt használni. Ha nem hiszi, kérdezze meg a szerzőt, Rómer Flórist vagy Ipolyi Arnoldot. — Különb „nemo dat, quod non habet.“ S most még egyet: az összes közönség egyhangú véleménye volt, hogy máskor jutalomjátékaul jobb művet válasszon, mint „Rothschild titka.“

Márton — plasticját kivéve — minden tekintetben kitünő apa-színész és comicus. De tudományos műveltsége és szorgalma feljogosítanak azt hinni, hogy rövid időn e csorbát is kiköszörül.

Libera haszonvehető tag; láttuk tőle néhány sikerült szerepet, — de láttuk őt gyakran öszszakállal s korom fekete hajjal is megjelenni.

Jáni mint hős, szerelmes és intricus gyakran mint comicus, egyik kiváló tagja a társulatnak. Legnagyobb hibája az, hogy a székely dialectust nem bírja levetkezni, pedig a nyelv apostolaitól megkivánhatnók, és joggal, hogy a magyar nyelvet tisztán beszéljék. — Péternek szoltam, Pál is érte el!

Hamvay segéd szerelmes; gyakori szerep nem tudásban szenved; pedig alakja és hangja e szakmában még szép eredményekre jogosítják, kellő igyekezet mellett. Nagy Mihály ügyes pénztárnok.

A többi mint kezdő és segédszereplőt eléggé jól betölti helyét.

Mint értesültem Nagy Mihály társulatát a nagyhéten megerősíti s unitis viribus kezd meg april 1-én Brassóban előadásait, hol — hiszem — nem kevésbé fog pártoltatni mint a mi szerény városkánkban. Z a b o l a y.

Zágon, 1872. márcz. 12.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Jól tudom, hogy községi életünk szép viszonyait ösmeri ön még azon időkből, midőn nálunk humassimus legatus volt, — de azok ha akkor szépek voltak, most sokkal szebbek, előre haladottabbak; ép azért engedelmevel elmondom a mostaniakat.

Hol kezdjem? nehéz feladat, de etaláljuk.

Az iskola az első helyet azt hiszem megérdemli: annyival inkább, mert azt igen sok háromszéki község mintaképül vehetné.

Szeretik is ám az iskolát a gyermekek; nem kizárólag azért a mit ott tanulnak, hanem azon önfeláldozó gondos Tiszteletes uramért, kit az iskola édes atyjának méltán neveznek. Nincs mód a mit az iskola édesgetésért ki ne találna; nincs idő a mit drágábbnak tartana az iskolában töltöttüél. Meglátogatja mindennap az iskolát, és a gyerekeket mind sajátját kérdezi a szükségesek fölöl. Penna, tinta, kalamaris ha hiányzik valamelyiknél, ad a Tiszteletes ur kész örömmel, épen ugy, mintha édes gyermekeinek adná.

De nem is maradnak el az iskolából a gyerekek, mert azt nagyon megbánnák vagy ők maguk, vagy szülei. Ha a szülők elvonják gyerekeiket az iskolából, jaj nekik! mert van nekünk egy erőlyes bíránk, a ki minden hétfőn szerre járja az iskolákat, s rendbe veszi az egész mult hétről az elmaradottakat, s azoknak szülőt kiméltetlenül bünteti.

Ezen erőlyes férfit Földes Bálintnak nevezik, kinek neve épen ugy mint a ref. tiszteletes uré: tiszteletet érdemel.

Fáradhatlan az iskola iránti tevékenységben! annak tekintélyes vagyont szerzett, és a mint halljuk és hisszük ezután sem fog működésében lankadni

Iskolai vagyonunknak pénztárnoka Izsák József ur, mintha csak predestinatio útján lett volna teremtve az előbbi két férthez: ép ugy oda talál. Lelkiismeretes pontosság, kérlelhetlen szigor: működésének főjellemonása. Azt beszélük, hogy ha uton talál egy krajezárt, azt is az iskolának adja. Ezt hiszem, de azt is tudom, hogy az iskola vagyónára több figyelmet fordít mint sajátjára.

De nemcsak ez van nálunk, a mi a legszebb elismerésre méltó, hanem egyebek is, melyek az azt alkotók neveit hallhatlanná teszik. Ilyen a szegény gyerekek ruházatáról gondoskodó nőegylet, és az elagottakat segélyező „szegények takarékpénztára.“

Az elsőnél több honleány neve a tisztelet tárgya; utóbbinál ismét a ref. tiszteletes ur nevével a Demeter Sámuel uréval találkozunk.

Az ezelőtt 12 évvel alapított magtár ma annyira növekedett, hogy gabonája van ma 900 véka, s 600 forint pénze. Naponta növekszik csaknem a magtár, és a községnek czélja mindaddig növeszteni, míg az alap kamatja annyira megy, hogy belőle az egyházi személyzet fizethető lesz.

Ilyen kálvinista papot, ilyen előljárákat adjon a gondviselés minden községnek, hogy működésük főczélja az legyen, mely a népet szellemi és anyagi jólétre emeli.

Z a g o n i.

R o m á n l a p s z e m l e.

„Patria“ 26-ik szám. A vezércikkben ez uttal is erőlyes, indokolt megtámadás intéztetik a passivisták ellen, kik a szegény nép rovására várják — ama soha meg nem érkező extrawurstokat. E helyett jobb lesz: ha választunk becsületes román képviselőket.

A bukaresti „Romanulu“ egy esznevédelyes hosszú cikket hoz „ó Romania veszte“ fölirattal, melynek értelme az: hogy az ország részint Osztrák-Magyarország, részint a muszkának el van adva!

„Telegr. Romanu“ 18-ik száma. A „passivitas indokai s eredménye“ föliratu cikksorozat VII-ik folytatását hozza. Ezuttal is szabatosan illusztrálja a szerdahelyi értekezlet határozatainak hiábanvalóságát s a következetlen ferde eljárásból származott sikertelenséget.

P o l i t i k a i s z e m l e.

Franciaországot az utolsó hábaru szomoru tapasztalatai taníták meg a reformra. A szomoru tapasztalat mély megintése nem maradt eredménytelenül. Franciaország többé nem az elbizakodott, tul önhitt, hanem a tényeket megfontoló rideg számító. Állami létének két fő faktorát: a nevelés- és hadügyet kívánja arra a magaslatra emelni, mely őt méltán megilleti. Az első iránt már megtették a szükséges reformok; a midőn az iskolakényszer behozott. A második felett épen most márczius 15-ikén kezdették meg az általános vitát. Thiers alkalmat vett magának, hogy az ügyre vonatkozólag nyilatkozatokat tegyen. —

Az köztársaság elnöke nyomatékkaal visszautasította azon vádakat, mintha a kormány harcziat terveket táplálna; nézete szerint azonban „szükséges, miszerint az ország az utolsó hábaru szomoru tapasztalatait értékesítse s oly hadsereget alkosson, a mely nemcsak árnyéka egy hadseregnek. A hadügyi bizottság javaslata, teljesen szakít a régi katonai intézményekkel s egészen új törvényjavaslatot dolgozott ki.

Ennek első fejezete az általános védkötelezettség elvéről s a helyettesítés minden fajának eltörléséről szól. Ki mondja, hogy minden francia életének huszadik évétől negyvenedik éveig a hazát szolgálni köteles még pedig minden táborozási vagy felvételi díj nélkül, a rendes szolgálatban levő katonaság választói joga fel van függesztve: a szolgálati kötelezettség alóli ideiglenes fölmentések, melyek a törvény által elősorolt esetekben adatnak, teljes fölmentést nem képezhetnek, az állam minden fegyveres creje a had és tengerészetiügyi miniszteriumok alatt áll; a polgári becsület elvesztésére ítélték a hadseregben nem szolgálhatnak. Ezek az első fejezet főbb eszméi.

A második fejezet a sorozási, sorsolási és ellenőrzési eljárást szabályozza. Ezen része a javaslatnak nagyobbára ugyanazon határozományokat tartalmazza, mint a magyar, vagy eredetileg a porosz védtörvény.

A francia nemzetgyűlésben a budget vita megkezdődött. Az előirányzat 1380 millió 473,503 frankot, tehát 547 millióval többet tesz, mint a hábaru előtti év előirányzata. A consolidált államadósságok évi kamatai magok 542 milliót, a bankadósság törlesztése és kamatai 215 m. a lebegő adósság kamatai 30 milliót nyelnek el.

A mexicói forradalom befejeztéhez közeleg. A kormány tábornokai az ország déli részen fényes diadalt arattak, s visszafoglalták Oajacát, a lázadás főhelyét. Most pedig északra fordultak s ott üldözik a lázadókat, kik napokint újabb vereségeket szenvednek.

V e g y e s.

(Sorozási jelenet.) Említettük, hogy kormánybiztos van jelen a sorozásnál. A kormánybiztos szigoráról sokat beszélnek; de egy elbizakodott gazdag ember ugy gondolkozott, hogy itt is megteszi hatását az, a minek mindenütt hatása szokott lenni: a pénz. Meglátogatta a kormánybiztost; elmondta, hogy a sorozás alá jövő fiára neki is szüksége volna, s ott felejtett 500 frtot. A fiu aztán előállt és bennmaradt. A meglepett apa előfogta a kormánybiztost, hogy hol van az 500 fit. Legyen nyugodt mondá, az fent van a miniszteriumnál.

Igy beszélük, s igaz e vagy nem, de jellemző.

(A vámhivatalokat) egy miniszteri biztos látogatja erre mifelénk; neve Adlershauseni Hugó. Ha a kormány megbízható és szakértő embereket küld ki igen helyén van minden hivatalnál az efféle személyes vizsgálat.

(Végünk van!) A „Wanderer“ után, melyet az ócsehek vettek meg, — azt írja a „Hermanstädter Ztg.“, hogy az orosz, porosz és olasz szövettek a mi birodalmunk felbontására. Vajon nem állott be negyedik szövetségesnek a szebeni „Wochenblatt“ is?

Egyébiránt sok favágó álmolta már hercegnék magát, de azért az ébredés csak favágónak találta.

(„Korunk”) czim alatt politikai napilap jelent meg e hó 17-ikén Pesten.

Programja e néhány szóban van kifejezve: A „Korunk” az 1867-iki kiegyezés által nyert alapon foglal állást. A „Korunk”-ot nem egy ember, vagy egy-két ember, hanem egy egész írói társaság szerkeszti. Kiadó b. Kemény Gábor.

A mutatószám tartalomdus és erős cikkekkel ad. Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

Előfizetési árak: Apriltól december végéig 3/4 évre 13 ft. 50 kr. Negyedévre 4 ft. 50 kr.

(A Deákpárt) e hó 19-ikén tartott értekezletének tárgyat a felzúditott kedélyek lecsillapítására az ellenzék néhány képviselőjének a fennálló ellentétek s — ha lehet — kiegyezkedésre irányzott felszólítása képezte. Perczel Béla tett jelentést a közvetítési javaslatról, a pártot véleményadásra kérvén fel. Egyszersmind megemlítetett, hogy a felszólítást Jókai kezdeményezé kit még 20 balközépi képviselő aláírásával támogatott.

Az indítvány abban állott, hogy a balközép által választandó 9 taghoz válasszon a Deákpárt is 9 tagot, kik együtt érintkezve, a kiegyenlítés módjaira nézve tanácskozzanak.

Az indítványt a párt elfogadta, megbizván a kormány és a párt közt az érintkezés szakadatlan fenntartására már a múlt vasárnap választott 9 tagot azzal, hogy a balközépi képviselőkkel érintkezzenek. A 9 tag következő: Falk Miksa, Kemény Gábor b., Zsedényi Ede, Perczel Béla, Pulszky Ferencz, Gorove István, Széll Kálmán, Bánó József, és Pulszky Agost.

Szóba került hogy e kilenc tag utasítással láttassék el az egyezkedésre nézve, az indítvány azonban elvetetett, miután a küldöttség megállapodásai ugys a párt elé fognak elfogadás végett előterjesztetni.

(A balközép és szélsőbal) ugyan azon idő alatt ugyan e tárgyban tartott értekezletet, melyben a kiegyezkedési terv elfogadtatott. A bizottságba megválasztattak a balközép részéről: Ghyecz Kálmán, Péchy Tamás, Salamon Lajos, Szontagh Pál (csan.), Tisza László, Várady Gábor. (Tisza Kálmán nincs Pesten.) A szélsőbal részéről: Almássy Sándor, Helfy Ignác, Simonyi Ernő.

(Próba házasság.) A poroszországi képviselőházban törvényjavaslatot nyújtott be a kormány az u. n. próbaházasság (Ehe auf Probe) megszüntetésére. Ezen sajtószertű intézmény szerint oly ifjak, kik gyámság alatt állanak 18-ik évök előtt megnősülhetnek, ha a gyámi törvényszék az összeköttetést előnyösnek tartja és az ara és ennek atyja beleegyeznek abba, hogy az ifju bevégzett 18-ik éve után 6 hónap alatt a házasságot esetleg visszavonhassa.

(A magyar keleti vasutról) azt olvassuk a „M. Politika” ban, hogy a vasut társulat folyamodására a kormány 1,500,000 forint előleget tett folyóvá, hogy a társulat addig is a munkálatokat folytathassa, míg ügyeit rendbe hozza. Az előleg a társulatnak a kormánynál levő biztosítékában találja fedezetét s az illető leiratban a kormány a társulatot tudósítja, hogy ezen előleg engedményezéséből semmi jogi következtetést sem vonhat arra nézve, hogy a kormány kötelezettséget vállalt volna a még szükséges összegek fedezésére.

(Uj dohángyárak) Egy idő óta a dohány- és szivar-fogyasztás oly óriási módon növekszik, hogy a kormány nem képes elegendő készleteket készíteni. Hogy tehát az igényeknek meg lehessen felelni, a már létező kilenc dohángyár nagyobbítani fog, továbbá két új gyár építése is elhatározott.

(Génnában) e hó 14-én teljes díszben és csendben történt Mazzini temetése, melyen mintegy 12000 ember volt jelen, köztük tanulók, több tartomány és község küldöttségei, munkás egyletek és szabad közművesek.

A közönség köréből.

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Megerőtlette — e, vagy megszegyenelte magát nemes policiáink felszólamlásunkra, nem tudhatjuk; de annyi bizonyos, hogy az arra következő pénteken megseperett elhanyagolt mocsokfészkiünket, s hogy minden szekér, mely étetés végett hajtott utszánkba kitiltatott két kapus legény által. Ez a maga rendjén volt, s derék policiáinknak e nemes tettét soha sem fogjuk elfelejteni!

De az a baj, hogy mindig a végén csattan az ostor! Beléfáradt bizony nemes policiáink is a rendtartásba! Egy pénteknap felügyeltetni már elég. A második pénteken reggel félnyolczkor lámpással is kereshetted a kapus legényt a várutzában; hasztalan lett volna fáradozásod, mert a mint azoknak saját collegaiktól hallottuk — meg voltak éhezve a jámborok s haza kellett menniük szegényeknek. Ennek következtében szegény utszánk természetesen épen ugy elárasztatott vidéki szekerekkel, mint régen, illetőleg mint ezelőtt két héttel. Na! végre jött két kapuslegény 10 óraker — s mit csinált? Megzálagolta a lovakat mert ezeknek gazdái a piacon voltak. — Előbb megengedtetik — mert senki sem tiltotta — vidékinek az étetés, s azután megzálagolják! Noch nie dagewesen, pedig már sokféle szokott itt történni.

Multkori felszólalásunkat ismételve, ujából felkérjük nemes policiáinkat, méltóztatnék elvégre szegény utszánkat is luzamosb időre védő szárnyai alá venni, hisz közlekedésünkben minket is ép ugy hátráltat az a sok szekér, mint hátráltatná akármelyik más utszalakit! S bátorkodunk végül figyelmeztetni ő kegyelmét, hogy biztos kuforrásokból merítve, tudunkkal az isten nem teremtette előbb a policiát s azután a népet, hanem megfordítva. —

Többen a várutzából.

Brassai áru-tőzsde Márczius 22.

Buza, tiszta 64 kupás köble		Turo ó vedre		Brassai készítmények.		Csergék.				Kalapok:				
frt.	frt.	frt.	frt.	frt.	frt.	3	4	5	6	Kossuth	1	2	3	
10.—	10.50ig	3.60	3.80ig	Posztó, szederjes 3/4	1.80	2	20ig	tarka, dar. Nr.	3	4	5	6		
7.—	—	4.20	4.60	„ uj	4.—	4.10	„	fehér „ Nr.	3	4	5	6	frt. 1.40 1.20 1.10	
6.40	6.60	3.60	—	„ mellertes 3/4	2.—	2.25	„	szürke „ Nr.	3	4	5	6	frt. 1.70 1.33 —	
5.20	5.40	—	—	„ szürke szederjessel	2.—	2.25	„	szürke Nr.	3	4	5	6	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
5.50	6.—	—	—	„ szederjes veressel	2.—	2.25	„	egyszerű fehér drb. Nr.	3	4	5	6	frt. 1.60 1.50 1.40	
5.—	5.60	—	—	„ szürke	1.60	1.80	„	szürke drb. Nr.	3	4	5	6	frt. 1.60 1.50 1.40	
3.40	3.50	—	—	„ buzavirágkék 3/4	1.80	2.—	„	„ szürke drb. Nr.	3	4	5	6	kerületi 20 kr. olcsóbb.	
3.30	3.55	—	—	„ kék 3/4	1.50	1.60	„	„ Báuati	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
5.40	5.60	—	—	„ 3pecsétés szed. 3/4	3.—	3.20	„	„ Szöttes kék vörössel 7/8 singe	20—21	kr.	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
11.—	12.—	—	—	„ vörös mellertes 3/4	1.90	2.40	„	„ közepes	18—19	„	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
13.—	13.50	—	—	„ natur-vörös	2.—	2.30	„	„ forgácsos 3/4	34—36	„	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
5.20	5.60	—	—	„ Abaposztók Nr. 1	—	—	„	„ Alsó rekli Nr. 0	1	2	3	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
12.—	12.90	—	—	„ Nr. 2	—	—	„	„ dezt. frt. 32.— 35.— 44.— 50.—	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
8.80	9.—	—	—	„ Nr. 3	—	—	„	„ Gyermekharisnya Nr. 1	2	3	4	5	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
5.—	5.20	—	—	„ Nr. 4	—	—	„	„ dezt. frt. 3.— 3.40 4.— 5.— 6.50	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
3.40	3.90	—	—	„ keresztyénfalvi	40—42	kr.	„	„ Szébeni nagy 1000 csomó	frt.	55.—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
5.60	6.—	—	—	„ bráni	50—54	„	„	„ kicsiny	„	50.—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
12.—	—	—	—	„ szlógos fehér	—	—	„	„ Hámistrang hosszú 1000 drb.	„	100.—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
4.60	5.40	—	—	„ szürke	—	—	„	„ kurtá	„	70.—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
3.20	3.50	—	—	„ vör. fek.	—	—	„	„ kötőfélk dulla	„	130.—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
3.40	3.60	—	—	„ szlógos szürke	—	—	„	„ egyszerű	„	75.—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
Kásák.				„ bárány mezősegi	1.10	1.15	„	„ Hosszu kötél okája	„	—	65	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
13.40	20.—	—	—	„ havasi	1.25	1.30	„	„ Kulacs 3 kupás	„	—	90	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
13.—	13.50	—	—	„ feketé	1.20	—	„	„ 2	„	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
13.—	13.50	—	—	„ feketé	1.20	—	„	„ 1 1/2	„	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
10.40	10.60	—	—	„ szürkés	—	—	„	„ 1	„	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.	
Lisztek.				„ szlógos szürke	—	—	„	„ 1/2	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
15.—	—	—	—	„ bárány mezősegi	1.10	1.15	„	„ 1/4	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
14.—	—	—	—	„ havasi	1.25	1.30	„	„ 1/2	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
13.—	—	—	—	„ feketé	1.20	—	„	„ 1/4	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
12.—	—	—	—	„ feketé	1.20	—	„	„ 1/2	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
11.—	—	—	—	„ szürkés	—	—	„	„ 1/4	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
10.—	—	—	—	„ szlógos szürke	—	—	„	„ 1/2	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
8.50	—	—	—	„ bárány mezősegi	1.10	1.15	„	„ 1/4	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
6.—	—	—	—	„ havasi	1.25	1.30	„	„ 1/2	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
5.60	5.80	—	—	„ feketé	1.20	—	„	„ 1/4	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
Nyersbőrök.				„ feketé	1.20	—	„	„ 1/2	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
30.—	36.—	—	—	„ szürkés	—	—	„	„ 1/4	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
24.—	28.—	—	—	„ bárány mezősegi	1.10	1.15	„	„ 1/2	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
2.—	2.60	—	—	„ havasi	1.25	1.30	„	„ 1/4	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
2.80	3.40	—	—	„ feketé	1.20	—	„	„ 1/2	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
3.40	4.30	—	—	„ szürkés	—	—	„	„ 1/4	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.
2.60	5.40	—	—	„ bárány mezősegi	1.10	1.15	„	„ 1/2	„	—	—	—	—	frt. 1.40 1.— 80 kr.

A mai piacon elkölt kukuricza 2200 köből; rozs, tiszta buza, árpa és zab 2000 köből. — Brassó raktárai több ezer köből törökbuzával és rozsszal vannak ellátva.

Bécsi tőzsde és pénzek Brassóban márczius 22.

	Pénz.
Osztr. nemzeti adósság ezüstben	70 10
„ „ papirban	65 —
1860-ki sorsj. kölcsön 100 ft.	103 50
Nemzeti bank részvény	837 —
Hitelintézeti	348 —
London	110 35
Ezüst	108 15
Napoleon'd'or	8 78
cs. k. arany	5 28
Lira	10 12
Magyar földteherm.	81 25
Bánáti	78 25
Erdélyi	79 —
Porosz tallér	1 67
Ikosár	1 64
Rabel	1 65

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Orbán Ferencz.

Hirdetmény.

A Málnás faluközönség tőzsomszedságban fekvő málnás-bornezói gyógyfürdön minden mellékes hasznóvételi jogok szabad és kizárólagos gyakorolhatása és egy megfelelő vendégloás beállítás kötelezettsége alatt, 2 fürdő kellően berendezve, 34 öltöző kabinettel ellátva, — jelenleg 36 bebutorozott vendég-lakszoba, 1 pincze, 3 konyha, 1 lóistálló, ahhoz tartozó szekérszinnel és 5 szekerre való szénarét az 1872 ik évi fürdői idényre vagy körülmények szerint 2—3 évre is, a jelen évi aprilhó 3-ikán délutáni 3 óraker Sepszi-Szent-Györgyön tartandó birtokossági gyűlésben — méltányos feltételek mellett — hasznóvételre ki fog adni.

Válalkozni kívánók azzal hivatnak meg, hogy a szorosabb feltételek irt napon bővebben tudomásra lesznek juttatva.

Sepszi-Szent-Györgyön márczius 22-én 1872.

Az igazgatóság.

Nyomatott Römer és Kamernél.

HIRDETME NY.

Kétezer darab 3—5 éves eperfa 15—25 krig és 50 lat eredeti japáni-selyem tojás — latja 3 frt. — kapható Sepszi-Szent-Györgyön

47 3—3 Gyárfás Sámuelnél.

Hirdetmény.

A bárdoczzségi hatod birtokosság erdejére a jelen 1872 évre legelés végett 2000. drb. juh darabjától 20 kr. o. é. fizetés mellett felvétetik — kiknek szándékuk van a legelöt kibérelni, Bibarczfalván alólirt hatod elnökkel értekezhetnek.

Benedek Ferencz.